

Toelichting op de mandaatregeling

(voor de gebruikte afkortingen wordt verwezen naar het overzicht onder de mandatenlijst)

Algemeen

Mandaat is wettelijk omschreven als: de bevoegdheid om in naam van een bestuursorgaan besluiten te nemen. De wettelijke regels voor mandaatverlening zijn te vinden in de artikelen 10:1 t/m 10:12 van de Awb.

Mandaatverlening is een algemene bevoegdheid, waarvoor geen wettelijke basis vereist is. In bepaalde gevallen is mandaat echter niet toegestaan, nl. wanneer de wet het uitdrukkelijk verbiedt of wanneer de aard van een bevoegdheid zich ertegen verzet. In elk geval kan niet worden gemandateerd de bevoegdheid tot:

- het vaststellen van algemeen verbindende voorschriften (verordeningen e.d.);
- het nemen van besluiten waarvoor een versterkte meerderheid is voorgeschreven of waarvoor anderszins een bijzondere procedure geldt, die zich tegen mandaatverlening verzet;
- het beslissen op beroepschriften;
- het vernietigen van of onthouden van goedkeuring aan besluiten van andere bestuursorganen.
- het beslissen op bezwaarschriften tegen besluiten die al in mandaat genomen zijn.

Verder kan aan iemand geen mandaat worden verleend om te beslissen op bezwaarschriften tegen besluiten die hijzelf krachtens mandaat genomen heeft.

Mandatering houdt niet de *overdracht* van een bevoegdheid in, maar de *opdracht* een bevoegdheid namens het bestuursorgaan uit te oefenen. Een besluit, dat door een gemandateerde binnen de grenzen van zijn bevoegdheid genomen wordt, geldt dan ook als een besluit van de mandaatverlener. Doordat geen sprake is van overdracht van de bevoegdheid, kan het bestuursorgaan de gemandateerde bevoegdheid ook zelf nog uitoefenen, eventueel incidenteel. Het mandaterende orgaan kan de uitoefening van gemandateerde bevoegdheden binden aan algemene regels, voorschriften en beperkingen. Ook kan een verleend mandaat te allen tijde worden ingetrokken.

De mandaatregeling van het hoogheemraadschap is opgezet volgens het zg. positieve stelsel. Dit houdt in dat alleen uitdrukkelijk vermelde bevoegdheden gemandateerd zijn. Niet in de regeling opgenomen bevoegdheden blijven dus de bevoegdheid van het dagelijks bestuur.

De mandaatregeling omvat een mandaatbesluit (de regeling) met een mandatenlijst. In de regeling wordt een aantal zaken geregeld die met mandatering samenhangen. De lijst bevat de gemandateerde bevoegdheden, de functionarissen aan wie de bevoegdheden gemandateerd worden en de voorwaarden/beperkingen die aan de mandatering gesteld zijn.

De regeling en de lijst worden hieronder toegelicht.

Toelichting op de regeling

artikel 1, eerste lid (verlening mandaat, volmacht en machtiging)

In samenhang met mandaat wordt ook *volmacht* en *machtiging* verleend. Volmacht is de bevoegdheid tot het verrichten van privaatrechtelijke rechtshandelingen die samenhangen met de uitoefening van de gemandateerde bevoegdheid, zoals het sluiten van overeenkomsten, het verlenen van opdrachten e.d. Machtiging is de bevoegdheid tot het verrichten van handelingen die noch een besluit, noch een privaatrechtelijke rechtshandeling zijn. Op basis daarvan kunnen met de gemandateerde bevoegdheid samenhangende feitelijke handelingen worden verricht, zoals het verstrekken van informatie, het aanvragen van vergunningen, het voeren van correspondentie e.d.

artikel 1, tweede lid (ondertekeningsmandaat)

Behalve mandaat tot het nemen van besluiten (het zg. besluitmandaat) wordt ook mandaat verleend tot het ondertekenen van krachtens het mandaat genomen besluiten (het zg. ondertekeningsmandaat).

artikel 2, eerste lid (voorwaarden/beperkingen)

Voor mandaat gelden enkele – min of meer vanzelfsprekende – beperkingen. Zo dient een gemandateerde bij de uitoefening van zijn bevoegdheden te blijven binnen de taken van het hoogheemraadschap en binnen de geldende regels van wet en recht. Verder dienen vastgestelde of nog vast te stellen beleidsregels en uitvoeringsvoorschriften in acht te worden genomen. Ten slotte gelden de specifieke beperkingen en voorwaarden zoals die in de mandatenlijst zijn vermeld.

artikel 2, derde lid (ondertekening)

Een krachtens mandaat genomen besluit dient te vermelden namens welk bestuursorgaan het besluit genomen is. In verband hiermee is een ondertekeningsinstructie in de regeling opgenomen.

artikel 3, eerste lid (vervanging)

In het algemeen geldt dat een gemandateerde bevoegdheid ook geldt voor degene die de gemandateerde functionaris bij afwezigheid vervangt. Om daarover geen onduidelijkheid te laten bestaan is dat in de regeling uitdrukkelijk bepaald. De vervangingsregeling geldt bij afwezigheid of verhindering. Er wordt dus geen onderscheid gemaakt tussen kortdurende of langere afwezigheid. Het is aan de gemandateerde en zijn plaatsvervanger om in overleg te bepalen of gebruikmaking van het mandaat ook bij kortdurende afwezigheid gewenst is.

Voor een correcte uitoefening van gemandateerde bevoegdheden is het gewenst dat duidelijk is wie functionele plaatsvervanger van een gemandateerde is. Dat dient te blijken uit een – bij voorkeur schriftelijke – aanwijzing of uit de functiebenaming.

Voor het geval geen functionele plaatsvervanger is aangewezen of door omstandigheden zowel de gemandateerde als diens plaatsvervanger langere tijd afwezig zijn, is bepaald dat het mandaat in dat geval overgaat op de naasthogere functionaris van de gemandateerde.

artikel 3, tweede lid (eigen belang gemandateerde)

Het is ongewenst wanneer gemandateerden besluiten over zaken waar zij als persoon, functionaris of met enig ander eigen belang bij betrokken zijn. Het moet dan wel gaan om besluiten die in het bijzonder het belang van de gemandateerde raken, en niet voor besluiten met een meer algemeen karakter, die mede gelden voor de gemandateerde. Wanneer een dergelijk geval zich voordoet gaat de gemandateerde bevoegdheid over op de naasthogere functionaris.

artikel 4 (informatieplicht)

Geschiedt de uitoefening van gemandateerde bevoegdheden in veel gevallen routinematig, in bijzondere gevallen kan een besluit ook uiterst beleidsgevoelig zijn. Wanneer dat het geval is valt niet in algemene termen aan te geven. Van de gemandateerden wordt verwacht dat zij kunnen beoordelen wanneer een besluit beleidsgevoelig is en dat zij in dat geval het dagelijks bestuur of de betrokken portefeuillehouder(s) actief informeren over besluiten die zij krachtens mandaat genomen hebben.

Overigens kan de gemandateerde er in beleidsgevoelige zaken ook voor kiezen het dagelijks bestuur of de portefeuillehouder vooraf te informeren. Het dagelijks bestuur heeft dan de mogelijkheid om in het concrete geval instructies voor de uitoefening van de gemandateerde bevoegdheid te geven. Eventueel kan de gemandateerde ook de beslissing aan het dagelijks bestuur zelf overlaten. Dit blijft immers bevoegd de gemandateerde bevoegdheid zelf uit te oefenen.

In het tweede lid van artikel 4 is bepaald dat het college of de betrokken portefeuillehouder(s) zich door de gemandateerde kunnen laten informeren over in mandaat genomen besluiten. De gemandateerde is verplicht de gevraagde informatie te verschaffen.

artikel 5 (vertegenwoordiging)

Voor het uitoefenen van formele bevoegdheden wordt de gemandateerden volmacht en machtiging verleend tot het vertegenwoordigen van het dagelijks bestuur in en buiten rechte. Dit geeft onder meer de bevoegdheid overeenkomsten te tekenen en het dagelijks bestuur te vertegenwoordigen waar dat noodzakelijk of gewenst is.

Op grond van artikel 95 van de Waterschapswet is de dijkgraaf bevoegd het hoogheemraadschap in en buiten rechte te vertegenwoordigen. De dijkgraaf kan ook een ander daartoe machtigen. Bij de mandaatregeling is daarom een machtigingsbesluit van de dijkgraaf opgenomen, waarin deze de gemandateerden machtigt om het hoogheemraadschap in en buiten rechte te vertegenwoordigen. Een dergelijke machtiging behoeft de instemming van het dagelijks bestuur. Die wordt bij het tweede lid van artikel 5 verleend.

artikel 6 (ondermandaat)

In de mandaatregeling worden bevoegdheden veelal gemandateerd aan hogere functionarissen, zoals directieleden en afdelingshoofden. Afhankelijk van de aard van de gemandateerde bevoegdheid en het aantal te nemen besluiten kan het echter gewenst zijn bevoegdheden door lagere functionarissen te laten uitoefenen. Dit kan door verlening van ondermandaat. De vereiste toestemming van de mandaatgever daarvoor is vervat in het eerste lid van artikel 6.

Voor stukken die krachtens ondermandaat worden afgehandeld geldt een afzonderlijke ondertekeningsinstructie. Die is vermeld in het tweede lid van artikel 6.

Besluiten tot ondermandaat moeten zo spoedig mogelijk aan de mandaatverlener – in dit geval het dagelijks bestuur – worden meegedeeld. Voor het overige gelden voor de ondergemandateerde dezelfde verplichtingen als voor de gemandateerde.

Toelichting op de mandatenlijst

Algemeen

In de lijst zijn achtereenvolgens vermeld:

- een volgnummer (kolom 1);
- de omschrijving van de (categorie van) gemandateerde bevoegdheden (kolom 2);
- de wet(ten) of regeling(en) waarop de gemandateerde bevoegdheid berust (kolom 3); de gebruikte afkortingen zijn onderaan de lijst verklaard;
- de functionaris(sen) aan wie mandaat, volmacht en machtiging wordt verleend (kolom 4);
- de voorwaarden, beperkingen en bijzonderheden die gelden voor de gemandateerde bevoegdheid (kolom 5).

Er wordt nadrukkelijk op gewezen dat de lijst slechts ten doel heeft de mandateringen zo goed mogelijk aan te laten sluiten op de taakuitoefening van de verschillende functionarissen. De mandaatverlening beoogt niet wijziging te brengen in bestaande functies, takenpakketten, gebiedsverdelingen, verantwoordelijkheden of hiërarchische structuren. In het algemeen geldt dan ook dat een gemandateerde slechts gebruik mag maken van een verleend mandaat voor zover dat ligt in de sfeer van zijn normale taakuitoefening.

In een aantal gevallen wordt in de lijst een bevoegdheid gemandateerd aan meer functionarissen tegelijk, al dan niet met een gelijke functie. In die gevallen geldt dat zij die bevoegdheid krijgen voor hun eigen taak- of werkgebied. Aan de volgorde of nummering in de lijst komt daarbij geen

bijzondere betekenis toe. Deze is dus niet bedoeld als hiërarchische volgorde, vervangingsregeling of iets dergelijks.

In sommige gevallen wordt mandaat verleend aan meer functionarissen tegelijk zonder dat er sprake is van een duidelijk afgebakend taakveld of werkgebied. In dat geval berust de mandatering op organisatorische taakverdelingen of gemaakte werkafspraken, waardoor eenzelfde bevoegdheid door meer functionarissen, al dan niet bij verschillende organisatieonderdelen, wordt uitgeoefend. Een verdere afbakening van bevoegdheden kan dan alleen geschieden door een andere taak- of werkverdeling. Dit is echter niet het doel van de mandaatregeling.

In de laatste kolom zijn eventuele voorwaarden, beperkingen en bijzonderheden vermeld. Voor een deel hebben deze een toelichtend karakter. Waar sprake is van opsommingen blijkt uit de tekst of deze al dan niet beperkend zijn bedoeld. Wanneer de opsommingen uitsluitend bedoeld zijn om voorbeelden te geven, blijkt dit uit toevoegingen als 'zoals' en 'e.d.' (en dergelijke).

geen financiële mandaten

De mandatenlijst bevat alleen juridische en geen financiële mandaten. Financiële mandaten zijn vastgelegd in het Statuut budgetbeheer en budgetbevoegdheden. Bij de uitoefening van bevoegdheden met financiële consequenties dient een mandaathouder dus ook te blijven binnen zijn financiële bevoegdheid op grond van het geldende Statuut budgetbeheer en budgetbevoegdheden.

geen fiscale mandaten

De mandatenlijst bevat ook geen fiscale mandaten. Reden daarvoor is dat de meeste fiscale bevoegdheden bij wet zijn toegekend aan de ambtenaren belast met de heffing of invordering van belastingen. Daarbij is dus geen sprake van een afgeleide bevoegdheid, zoals bij delegatie of mandaat, maar van een rechtstreeks toegekende bevoegdheid.

In twee gevallen berusten fiscale bevoegdheden wettelijk nog bij het dagelijks bestuur. Dit zijn de bevoegdheid om belastingschulden oninbaar te verklaren en de bevoegdheid om cassatie in te stellen in belastingprocedures. In de mandatenlijst worden beide bevoegdheden aan een ambtenaar gemandateerd.

aansluiting bij BBP

In de mandatenlijst is een algemeen uitvoeringsmandaat opgenomen voor beleidsproducthouders, beheerproducthouders en budgethouders. Daarmee sluit de mandaatregeling ook aan op de systematiek van het Beleids- en beheerproces (BBP), dat uitgangspunt is voor de bedrijfsvoering bij het hoogheemraadschap.

Het spreekt voor zich dat voor een correcte uitoefening van gemandateerde bevoegdheden een sluitende aanwijzing van beleidsproducthouders, beheerproducthouders en budgethouders moet plaatsvinden.

Onderdeelsgewijze toelichting

Nrs. 1 t/m 3 (procedures)

Deze bevoegdheid berust wettelijk bij het algemeen bestuur. Het dagelijks bestuur heeft enkel de bevoegdheid conservatoire maatregelen te treffen, te procederen in kort geding, te voegen in strafzaken en spoedshalve bezwaar of beroep in te stellen. Een spoedshalve ingesteld bezwaar of beroep moet door het algemeen bestuur worden bekrachtigd. Als het bezwaar of beroep niet wordt bekrachtigd, moet het worden ingetrokken (art. 86 Waterschapswet).

Om dit ingewikkelde samenstel van regels te vereenvoudigen en in voorkomende gevallen een slagvaardige besluitvorming mogelijk te maken zijn alle bevoegdheden van het algemeen bestuur

op dit terrein via de delegatieregeling overgedragen aan het dagelijks bestuur en worden ze via deze regeling door het dagelijks bestuur gemandateerd aan de secretaris-directeur.

Nr. 4 (aangifte)

Op grond van de wet is iedereen bevoegd aangifte te doen van een strafbaar feit (art. 161 Sv). De mandaatregeling kan daar geen beperking in aanbrengen. Wel is het zo dat aangifte zeer veel uiteenlopende strafbare feiten kan omvatten, uiteenlopend van vernieling van een verkeersbord tot corruptie van ambtenaren of bestuurders. Om die reden is het gewenst te regelen wie in die uiteenlopende gevallen de eerstaangewezene is om namens het hoogheemraadschap aangifte te doen. Daarom ook wordt mandaat verleend aan relatief veel functionarissen, die op enigerlei wijze betrokken kunnen zijn bij of kennis kunnen dragen van strafbare feiten. Ook hier geldt als algemeen uitgangspunt dat de gemandateerden de bevoegdheid hebben aangifte te doen van strafbare feiten ten aanzien van personen, eigendommen of belangen van het hoogheemraadschap die onder hen ressorteren of waarover zij op grond van hun functie of takenpakket het beheer hebben.

Als uitzondering op het algemene mandaat is bepaald dat aangifte van strafbare feiten begaan door bestuursleden en directeuren geschiedt door de dijkgraaf en dat aangifte van strafbare feiten begaan door of namens publiekrechtelijke rechtspersonen, door de dijkgraaf of door de afdelingshoofden geschiedt door de secretaris-directeur.

Nr. 6 (aansprakelijkheid van derden)

Krachtens afgesproken werkverdelingen kan het aansprakelijk stellen van derden voor schade aan eigendommen en belangen van het hoogheemraadschap bij verschillende organisatieonderdelen geschieden. Dit hangt af van de aard en omvang van de schade, de juridische aspecten e.d. Om die reden is de bevoegdheid tot aansprakelijkheidstelling aan functionarissen bij verschillende organisatieonderdelen gemandateerd.

Nr. 7 (aansprakelijkheid)

Een soortgelijke werkverdeling geldt voor de behandeling van aansprakelijkstellingen en verzoeken om schadevergoeding van derden. Ook deze bevoegdheid is daarom aan functionarissen bij verschillende organisatieonderdelen gemandateerd.

Het mandaat geldt niet voor verzoeken om nadeelcompensatie. Onder nadeelcompensatie wordt verstaan vergoeding van geleden schade of nadeel door rechtmatig handelen van het hoogheemraadschap. Voor dergelijke verzoeken geldt een aparte procedure, opgenomen in de Nadeelcompensatieregeling Hollands Noorderkwartier.

Nr. 8 (schade personeelsleden)

Het komt voor dat personeelsleden door of tijdens de uitoefening van hun werkzaamheden schade lijden. Te denken valt aan schade aan of verlies van persoonlijke bezittingen tijdens of door het werk, diefstal van persoonlijke bezittingen uit kantoorruimten e.d. Voor dergelijke schade is het hoogheemraadschap in principe niet aansprakelijk. Niettemin kan het redelijk zijn hiervoor een gehele of gedeeltelijke vergoeding te verlenen. De beslissing hierover is gemandateerd aan de afdelingshoofden, ieder voor hun eigen dienstonderdeel, met een maximum van € 2.500,- per geval. Het mandaat wordt uitgeoefend na advisering door het clusterhoofd HR. Dit met het oog op de beleidsmatige en juridische aspecten.

Nr. 10 (cassatie in fiscaalrechtelijke procedures)

Dit betreft een bevoegdheid die wettelijk is voorbehouden aan het dagelijks bestuur (art. 28 Awr, in samenhang met art. 123, derde lid Wsw). Niettemin sluit het aan bij de zelfstandige positie van de ambtenaar belast met de heffing en invordering van waterschapsbelastingen om deze bevoegdheid uit te kunnen oefenen. Daarom is deze aan hem gemandateerd.

Nr. 11 (oninbaarverklaring belastingschulden)

Deze bevoegdheid berust bij het dagelijks bestuur (art. 144, vijfde lid Wsw), maar gezien het routinematige karakter van dergelijke besluiten is het gewenst deze bevoegdheid aan een ambtenaar te mandateren. Daarbij is niet gekozen voor de ambtenaar belast met de heffing en invordering van waterschapsbelastingen, maar voor de naasthogere functionaris. Aldus wordt de beoordeling of voldoende pogingen in het werk zijn gesteld om een belastingschuld in te vorderen gespreid over twee functionarissen met gescheiden verantwoordelijkheden.

Nr. 12 (bevoegdheden Awb)

De Awb bevat een groot aantal bevoegdheden van procedurele aard, die betrekking hebben op het verkeer tussen burgers en bestuursorganen en de totstandkoming van besluiten. Voor zover deze een bevoegdheid aan het bestuursorgaan toekennen, is het gewenst deze aan ambtelijke functionarissen te mandateren. Voorbeelden zijn het verlangen van een machtiging bij vertegenwoordiging (art. 2:1, tweede lid Awb), het besluiten tot het niet-behandelen van een aanvraag (art. 4:5 Awb), het verlengen van de termijn voor het beslissen op een aanvraag (art. 4:14 Awb) enz.

Het mandaat heeft geen betrekking op bevoegdheden betreffende subsidieverlening, vaststelling van beleidsregels, handhaving en klachtbehandeling. Omtrent subsidieverlening, handhaving en klachtbehandeling zijn elders in de regeling mandaten opgenomen. Het mandaat omvat ook niet het beslissen op bezwaren. Dit geschiedt, op grond van de Verordening behandeling bezwaren, door het dagelijks bestuur.

Het mandaat heeft ook geen betrekking op bevoegdheden die elders in de regeling anders zijn geregeld. Dit betreft bijvoorbeeld de verlening van vergunningen, besluiten betreffende bestuurlijke handhaving en de vaststelling van dwangsommen in verband met het niet tijdig beslissen op aanvragen.

Nr. 13 (vaststellen dwangsommen bij niet tijdig beslissen op aanvragen)

Sedert 1 oktober 2009 is in de Algemene wet bestuursrecht een regeling opgenomen voor de vaststelling van bestuurlijke dwangsommen bij het niet tijdig beslissen door een bestuursorgaan op een aanvraag om een beschikking. Procedureel is afgesproken dat de hoofden van de afdelingen die verantwoordelijk zijn voor het beslissen op een aanvraag ook belast zijn met de vaststelling en afwikkeling van verschuldigde dwangsommen. In verband hiermee wordt de bevoegdheid tot vaststelling van dwangsommen aan de afdelingshoofden gemandateerd.

Nr. 14 (klachtbehandeling)

Overeenkomstig de Algemene wet bestuursrecht beschikt het hoogheemraadschap over een procedure voor interne klachtbehandeling. De interne klachtbehandeling gaat vooraf aan externe klachtbehandeling door de Nationale ombudsman. Voor de interne behandeling van klachten heeft het hoogheemraadschap een Klachtenverordening vastgesteld. Uitgangspunt hierin is een zo informeel mogelijke oplossing van klachten door bemiddeling van een interne klachtencoördinator. Leidt dit niet tot een voor de klager bevredigende afhandeling van zijn klacht, dan wordt een formele klachtenprocedure ingezet. Na onderzoek van de klacht en het horen van betrokkenen beslist het dagelijks bestuur uiteindelijk over de klacht. Omdat klachten doorgaans betrekking hebben op gedragingen van medewerkers, voor wie de secretaris-directeur verantwoordelijk is, is de afhandeling van klachten bij besluit van 20 april 2010, reg.nr. 10.11168, gemandateerd aan de secretaris-directeur. Het mandaat is thans opgenomen in de Mandaatregeling, waarbij het genoemde mandaatbesluit wordt ingetrokken.

Uitgezonderd van het mandaat is de bevoegdheid te beslissen op klachten over bestuursleden, de dijkgraaf en de secretaris-directeur zelf. De beslissing hierover blijft uitsluitend berusten bij het dagelijks bestuur.

Nr. 16 (grondtransacties)

Deze bevoegdheid wordt gemandateerd voor zover het betreft transacties van onbebouwde grond en de koopprijs - of bij ruiling de toegift - niet meer bedraagt dan € 125.000,-. Dit maximumbedrag geldt met inbegrip van eventuele andere vergoedingen en verplichtingen, al dan niet in natura, die onderdeel vormen van de koopvoorwaarden en waardoor de uiteindelijke koopprijs aanmerkelijk hoger uit kan komen. Te denken valt dan aan betaling van forse schadevergoedingen of het treffen van substantiële (her)inrichtingsmaatregelen ten laste van het hoogheemraadschap.

Ingeval van ruiling geldt verder de beperking dat de over te dragen of over te nemen grond de waarde van € 125.000,- niet te boven mag gaan. Wanneer bij een transactie meerdere percelen of perceelsgedeelten worden geruild, geldt deze beperking voor het totaal van de over te dragen of over te nemen percelen of perceelsgedeelten. De beperking is ingesteld om te voorkomen dat gronden zonder enige waardebeperking tegen elkaar geruild kunnen worden.

Aan- of verkoop van gebouwde onroerende zaken is niet gemandateerd. Hierover is dus altijd een besluit nodig van het algemeen bestuur of, krachtens de delegatieregeling, van het dagelijks bestuur.

Ten overvloede is nog vermeld dat het mandaat slechts geldt voor transacties die passen binnen het eigendommenbeleid van het hoogheemraadschap. Voor zover dat beleid (nog) niet expliciet is geformuleerd, dient de transactie in elk geval te passen binnen de taken en de gebruikelijke werkwijze van het hoogheemraadschap bij het verwerven en afstoten van onroerende zaken.

Nr. 17 (beperkte rechten)

Deze bevoegdheid is eveneens gemandateerd voor zover passend binnen het eigendommenbeleid van het hoogheemraadschap, blijkend uit vastgesteld beleid, standaardvoorwaarden e.d. Het mandaat geldt voor alle onroerende zaken, gebouwd en ongebouwd.

Nr. 18 (gebruiks- en genotsrechten)

Dit mandaat betreft alle gebruiks- en genotsrechten met betrekking tot gronden (water daaronder begrepen). Vanwege de grote variëteit in soorten en benamingen van overeenkomsten zijn hier slechts de belangrijkste genoemd. Uiteraard geldt ook hier dat overeenkomsten in overeenstemming dienen te zijn met vastgesteld huur- of pachtbeleid, standaardvoorwaarden e.d.

Nr. 20 (subsidies)

De Awb bevat een afzonderlijk hoofdstuk over de verlening van subsidies. Voor de precieze afgrenzing van het begrip subsidies wordt verwezen naar art. 4:21 Awb. Verder kent het hoogheemraadschap een Subsidieverordening. Deze is te beschouwen als een procedureregeling voor de behandeling van subsidieaanvragen. Voor welke activiteiten subsidie wordt verleend, onder welke voorwaarden en beperkingen, welke subsidieplafonds gelden en hoe de verdeling van het beschikbare bedrag geschiedt dient in een wettelijke regeling te worden vastgelegd (zie art. 4:23 t/m 4:25 Awb). Dit geldt niet voor zg. incidentele subsidies, subsidies die voor een beperkte periode én aan een beperkt aantal ontvangers worden verstrekt.

Het mandaat omvat alle bevoegdheden ter uitvoering van vastgestelde subsidie- en bijdrageregelingen in het kader van de beheerstaken van het hoogheemraadschap. Daarbij valt te denken aan het verlenen of weigeren van een subsidie, het opleggen van verplichtingen aan de subsidieontvanger, het vaststellen van het subsidiebedrag, het intrekken of wijzigen van de subsidieverlening etc.

Onder het mandaat valt niet het beslissen op verzoeken om tegemoetkoming in de kosten van de plaatsing van installaties voor de individuele behandeling van afvalwater (IBA's). Dit betreft geen bijdragen op grond van een vastgestelde subsidie- of bijdrageregeling, maar een vorm van

nadeelcompensatie. De bevoegdheid hiertoe berust bij het hoofd van de afdeling Vergunningen en Handhaving (zie nr. 37).

Nr. 21 (sponsoring)

Ter onderscheid van subsidieverlening krachtens een vastgestelde wettelijke regeling wordt hier het begrip sponsoring gebruikt voor incidentele activiteiten van derden, waaraan door het hoogheemraadschap in enigerlei vorm wordt bijgedragen. Het mandaat omvat de bevoegdheid tot het nemen van beslissingen op verzoeken daartoe, voor zover die betrekking hebben op niet-financiële ondersteuning. Daarbij valt te denken aan het beschikbaar stellen van voorwerpen voor exposities, het verlenen van hand- en spandiensten bij evenementen e.d.

Financiële bijdragen voor incidentele activiteiten van derden kunnen krachtens het mandaat alleen worden verleend wanneer deze binnen een daarvoor vastgesteld budget vallen en op enigerlei wijze verband houden met de taken van het hoogheemraadschap in heden of verleden. Op dergelijke incidentele bijdrageverzoeken is wel de Subsidieverordening van toepassing, zodat aanvragen met inachtneming van deze verordening moeten worden behandeld.

Nr. 22 (openbaarheid)

Dit mandaat betreft in de praktijk vooral het beslissen op verzoeken om openbaarmaking van stukken krachtens de Wob. De beslissing hierover is gemandateerd aan de secretaris-directeur. Omdat het jaarlijks om een relatief groot aantal routinematige gevallen gaat, is de bevoegdheid tevens gemandateerd aan het clusterhoofd Juridische Zaken & Grondzaken.

Nrs. 23 t/m 25 (ambtelijke organisatie)

In deze onderdelen wordt mandaat verleend aan respectievelijk de secretaris-directeur, de afdelingshoofden en de clusterhoofden tot het aanbrengen van wijzigingen van beperkte aard in de structuur van de ambtelijke organisatie. De bevoegdheid geldt voor ieder op het eigen taakniveau, d.w.z. de secretaris-directeur voor aanpassingen in de totale organisatiestructuur (waarbij meer dienstonderdelen betrokken kunnen zijn), de afdelingshoofden voor aanpassingen van de formatie- en functiestructuur binnen hun afdeling (waarbij meer clusters betrokken kunnen zijn) en de clusterhoofden voor aanpassingen van functies binnen hun cluster (waarbij meer functies betrokken kunnen zijn).

Het mandaat geldt voor aanpassingen van beperkte aard. Daarbij valt te denken aan beperkte verschuiving van taken, functies of werkzaamheden tussen en binnen afdelingen of clusters, aanpassing van individuele functie-omschrijvingen of takenpakketten, beperkte wijzigingen in de formatie, inhuren van tijdelijk personeel e.d.. Kortom aanpassingen die naar hun aard en omvang veeleer een managements- dan een bestuursverantwoordelijkheid vormen en passen binnen de hoofd- en fijnstructuur van de organisatie zoals vastgelegd door het algemeen en dagelijks bestuur. Meer fundamentele wijzigingen in de organisatieopbouw blijven naar hun aard een bestuursbevoegdheid.

Het mandaat doet uiteraard niet af aan de bevoegdheden van de Ondernemingsraad terzake. In voorkomend geval kan een beslissing dan ook pas worden genomen na raadpleging van de OR.

Nrs. 26 t/m 30 (rechtspositie)

De mandatering van bevoegdheden op het gebied van rechtspositie geschiedt op verschillende niveaus naar gelang de 'zwaarte' van de beslissing. Dit houdt in dat afdelingshoofden beslissen over primaire rechtspositionele aangelegenheden met een routinematig karakter, zoals aanstelling, ontslag op eigen verzoek en bezoldiging (nr. 25). Deze opsomming is limitatief en betreft dus alleen de genoemde bevoegdheden. Beslissingen over functiewaardering en rechtspositionele beslissingen met een negatief karakter, zoals schorsing, opleggen van straffen of disciplinaire maatregelen en verlenen van ontslag anders dan op eigen verzoek zijn een bevoegdheid van de secretaris-directeur (nr. 28). Ook de toekenning van de zg. RAP-status (het bovenformatief verklaren van medewerkers wegens reorganisatie, arbeidsongeschiktheid of

persoonlijk functioneren is een bevoegdheid van de secretaris-directeur. Dit in verband met de brede beoordeling en belangenafweging die daarbij plaatsvindt.

Beslissingen over secundaire rechtspositionele aangelegenheden zijn gemandateerd aan de leidinggevendenden. Daarbij gaat het om de concrete toepassing van diverse rechtspositionele regelingen op de eigen medewerkers, waarbij de leidinggevende slechts een beperkte beoordelingsvrijheid toekomt. De opsomming bij nr. 29 is niet limitatief bedoeld en kan worden uitgebreid met soortgelijke regelingen die niet genoemd zijn of later ontstaan.

Beslissingen over mobiliteit zijn gemandateerd aan het hoofd van het loopbaancentrum, dat vanaf 1 juli 2012 bij het hoogheemraadschap is ingesteld. Het gaat hierbij om de gangbare beslissingen in het kader van mobiliteit, zoals (tijdelijke) detachering, psychologische onderzoeken, toekenning van opleidingsfaciliteiten enzovoort. Zoals hierboven vermeld valt het toekennen van de zg. RAP-status niet onder het mandaat.

Nr. 31 (bezwaren rechtspositie)

De beslissing op bezwaren betreffende rechtspositie en arbeidsvoorwaarden wordt gemandateerd aan de secretaris-directeur. Deze beslist na advisering door de daarvoor ingestelde externe bezwarencommissie. Het mandaat geldt niet voor bezwaren die de secretaris-directeur zelf of de overige directieleden betreffen.

Voor zover beslissingen op grond van de Mandaatregeling in eerste aanleg door de secretaris-directeur genomen zijn, geldt dat hij niet (ook) op bezwaren kan beslissen (art. 10:3, derde lid Awb).

Nr. 32 (overleg OR)

De Wor bevat slechts enkele specifieke bepalingen over ondernemingsraden bij de overheid. Uit de wettelijke regeling vloeit voort dat het overleg met de ondernemingsraad bij de overheid niet geschiedt door een bestuurslid, maar door de hoogste ambtenaar binnen de organisatie. Voor het hoogheemraadschap is dat de secretaris-directeur. Deze is 'bestuurder' in de zin van de Wor. Uit de wet blijkt echter niet duidelijk hoever het mandaat van de 'bestuurder' in de zin van de Wor bij overheidsorganisaties precies strekt. In verband hiermee wordt de secretaris-directeur mandaat verleend tot het uitoefenen van alle bevoegdheden voor het functioneren als bestuurder in de zin van de Wor. Dit betekent dat de secretaris-directeur in elk geval bevoegd is te beslissen over aangelegenheden die verband houden met de verkiezing en het functioneren van de OR. Daarbij valt te denken aan beschikbaarstelling van faciliteiten, zoals een secretariaat en vergaderruimten (art. 17, eerste lid Wor), vrijstelling van arbeid voor OR-activiteiten (art. 18, eerste lid Wor), het bieden van mogelijkheden voor vorming en scholing (art. 18, tweede lid Wor) enz.

Hoever het mandaat strekt om beslissingen te nemen over aangelegenheden met betrekking waartoe de OR een instemmings-, advies- of informatierecht bezit, valt moeilijk in het algemeen aan te geven. Dit zal veelal afhangen van de aard en de bestuurlijke gevoeligheid van het onderwerp.

Het mandaat geldt uiteraard ook voor de overige directieleden, wanneer zij in voorkomend geval de secretaris-directeur bij het overleg met de OR vervangen.

Nrs. 33 en 34 (vergunningen/ontheffingen)

Een groot deel van de bestuursrechtelijke besluitvorming bij het hoogheemraadschap betreft het verlenen van vergunningen/ontheffingen op grond van wetten, keuren en verordeningen. De bevoegdheid daartoe berust – al dan niet expliciet bepaald – bij het dagelijks bestuur. Gezien het veelal routinematige karakter daarvan is het gewenst deze bevoegdheid te mandateren aan de hoofden van de organisatieonderdelen die met de behandeling van aanvragen om vergunning/ontheffing belast zijn.

Het mandaat tot vergunningverlening op grond van de Waterwet geldt niet voor gevallen waarbij het hoogheemraadschap zichzelf vergunning verleent op grond van art. 6.2 van de Waterwet. Dit betreft de vergunningverlening voor directe lozingen op oppervlaktewaterlichamen. De beslissing hierover blijft voorbehouden aan het dagelijks bestuur.

Nr. 35 (samenloop)

De Waterwet kent een regeling voor de aanwijzing van het bevoegd gezag ingeval voor bepaalde activiteiten meer dan een bestuursorgaan bevoegd is een vergunning te verlenen. Daarbij geldt als uitgangspunt dat het hoogste gezag bevoegd is op de vergunningaanvraag te beslissen, rekening houdend met de adviezen of zienswijzen van de andere bestuursorganen (art. 6.17 Wtw). De betrokken bestuursorganen kunnen er echter voor kiezen gezamenlijk uit hun midden een ander bestuursorgaan aan te wijzen dat de aanvraag in behandeling neemt en daarop beslist. De beslissing ter zake kan in mandaat worden genomen. Dit onderdeel voorziet daarin.

Nr. 36 (vaststelling projectplannen)

De Waterwet bepaalt dat aanleg en wijziging van een waterstaatswerk door de beheerder geschiedt op basis van een projectplan. Vooralsnog voorziet de wet niet in een vrijstelling voor werken van kleine omvang. Gevolg hiervan is dat ook voor tal van kleinere projecten een projectplan moet worden opgesteld. Om de uitvoering en de bestuurslast werkbaar te houden is de bevoegdheid tot het vaststellen van projectplannen door het college van hoofdingelanden onder beperkingen gedelegeerd aan het dagelijks bestuur. Van de delegatie zijn uitgezonderd projectplannen waarop de door de provincie gecoördineerde projectprocedure, bedoeld in art. 5.5 e.v. Wtw, van toepassing is, en projectplannen die grote bestuurlijke, beleidsmatige of financiële gevolgen hebben of vermoedelijk zullen krijgen, dit ter beoordeling van het dagelijks bestuur.

Om de doorlooptijd van de totstandkoming van projectplannen te bekorten, met name wanneer deze een routinematig karakter hebben, is besloten de voorbereiding en totstandkoming van projectplannen onder beperkingen te mandateren aan het hoofd van de afdeling Vergunningen & Handhaving (besluit van 7 december 2010, reg.nr. 10.37974). De mandatering betreft:

- de vaststelling van ontwerpprojectplannen, voorzover het dagelijks bestuur op grond van de wet en het delegatiebesluit tot de vaststelling van die plannen bevoegd is;
- de vaststelling van projectplannen als hiervoor bedoeld, tenzij daaromtrent zienswijzen zijn ingediend die niet overgenomen worden.

Verder is bepaald dat de vaststelling van ontwerpprojectplannen en het behandelen van ingekomen zienswijzen geschiedt na overleg met de verantwoordelijke portefeuillehouder.

Het mandaat is thans opgenomen in de Mandaatregeling, waarbij het eerdere mandaatbesluit wordt ingetrokken. Om praktische redenen is niet alleen het afdelingshoofd VHIJG gemandateerd, maar ook het clusterhoofd Vergunningen.

Nr. 37 (tegemoetkoming kosten IBA's)

Op grond van het Lozingenbesluit huishoudelijk afvalwater kan vergunning worden verleend voor het lozen van huishoudelijk afvalwater op oppervlaktewater. In bepaalde gevallen kan daarbij een nadere eis worden gesteld ter bescherming van de waterkwaliteit. Dit kan inhouden dat een installatie voor individuele behandeling van afvalwater (IBA) moet worden geplaatst. In gevallen waarin dit leidt tot onevenredige kosten voor burgers kan een tegemoetkoming in de kosten worden verleend. Formeel wordt deze tegemoetkoming niet aangemerkt als nadeelcompensatie en verzoeken om tegemoetkoming worden dan ook niet behandeld volgens de Nadeelcompensatieregeling van het hoogheemraadschap.

Het stellen van nadere eisen aan de wijze waarop huishoudelijk afvalwater wordt geloosd is een bevoegdheid van het clusterhoofd Vergunningen. Aan hem wordt ook de beslissing op verzoeken om tegemoetkoming in de kosten gemandateerd.

Nr. 38 (verkeersbesluiten)

Voor het verwijderen en plaatsen van verkeerstekens die een gebod of verbod inhouden is een verkeersbesluit nodig. Een dergelijk besluit is ook nodig voor inrichtingsmaatregelen aan een weg die leiden tot een beperking of uitbreiding van het aantal categorieën weggebruikers dat van de weg gebruik maakt (art. 15 Wvw). De procedure voor de totstandkoming van een verkeersbesluit is vervat in het Babw. Dit schrijft ook voor met wie overleg moet worden gepleegd over een voorgenomen verkeersbesluit.

Voor wegen onder beheer van een waterschap worden verkeersbesluiten genomen door het algemeen bestuur. Het algemeen bestuur kan die bevoegdheid overdragen aan het dagelijks bestuur (art. 18, eerste lid Wvw). Dit is geschied bij de Delegatieregeling van het hoogheemraadschap. Gezien het grote aantal wegen dat bij het hoogheemraadschap in beheer is, is het echter gewenst het nemen van verkeersbesluiten te mandateren aan de ambtelijke organisatie.

Een verkeersbesluit wordt aangemerkt als een besluit van algemene strekking, niet zijnde een algemeen verbindend voorschrift (HR 4 juli 1996, AB 1996, 345). Daarmee is een verkeersbesluit een besluit in de zin van art. 1:3 Awb en kan de bevoegdheid tot het nemen daarvan worden gemandateerd.

Tegen verkeersbesluiten staan de bezwaar- en beroepsmogelijkheden uit de Awb open. Uit een oogpunt van rechtsbescherming verdient die procedure de voorkeur boven de ook nog bestaande mogelijkheid van rechtstreeks beroep op de rechtbank in eerste en enige instantie (art. 20 Wvw).

Nr. 39 (tijdelijke verkeersmaatregelen)

Verkeersmaatregelen kunnen worden getroffen zonder verkeersbesluit wanneer dat nodig is vanwege de uitvoering van werken, opdooi, de doorweekte toestand van een weg, dreigend gevaar of een andere dringende omstandigheid van tijdelijke aard (art. 34 Babw). Als dringende omstandigheid van tijdelijke aard worden ook aangemerkt evenementen waarvoor afsluiting van een weg nodig of gewenst is. Duurt de afsluiting van een weg langer dan vier maanden of doet deze zich regelmatig voor, dan is wel een verkeersbesluit nodig (art. 37 Babw). Art. 39 Babw bevat een calamiteitenregeling voor wegen op dijken.

Aangezien het hier in beginsel gaat om bevoegdheden voor calamiteuze situaties worden deze gemandateerd aan verschillende functionarissen in de organisatie, zodat bij calamiteiten snel besluiten genomen kunnen worden.

Nr. 40 en 41 (verkeersbesluiten te water/verkeersmaatregelen te water bij calamiteuze situaties)

Krachtens aanwijzing door de provincie waren de dagelijkse besturen van de Noorderkwartier-waterschappen bevoegd gezag op grond van de Svw voor de wateren onder hun waterstaatkundig beheer, met uitzondering van die waarvan het vaarwegbeheer bij anderen berust (besluit PS van 30 januari 1995, nr. 7, Provinciaal blad 1995/21). Door de fusie is deze aanwijzing overgegaan op het dagelijks bestuur van het hoogheemraadschap. Dit is daardoor belast met het uitoefenen van de bevoegdheden krachtens de Svw en de daarop gebaseerde regelgeving, zoals het Babs, voor zover die bevoegdheid niet aan anderen is toegewezen.

Een belangrijke bevoegdheid ten aanzien van scheepvaartverkeer en vaarwegen is het plaatsen van verkeerstekens waardoor een gebod of een verbod wordt ingesteld of opgeheven. Evenals bij het wegverkeer is hiervoor een verkeersbesluit nodig. De totstandkoming daarvan is geregeld in het Babs. Hierin is ook een regeling opgenomen voor het nemen van tijdelijke maatregelen in verband met uitvoering van werken of calamiteiten (art. 10 Babs). Voor het rechtskarakter van verkeersbesluiten wordt verwezen naar de toelichting bij het onderdeel verkeersbesluiten.

Voor calamiteuze situaties is een afzonderlijk mandaat opgenomen.

Opgemerkt wordt nog dat alle maatregelen ter regulering van het scheepvaartverkeer in principe genomen moeten worden op grond van het Babs. De keur bevat hiervoor geen bepalingen meer, met uitzondering van een verbod tot zwemmen en afmeren bij waterhuishoudingswerken die gevaar kunnen opleveren voor watersporters. Verkeersbesluiten die genomen zijn vóór de inwerkingtreding van het Babs behouden echter hun geldigheid (art. 18 Babs).

Ten slotte: ook de SvoNH bevat voorschriften met betrekking tot vaarwegen. Deze zijn echter voornamelijk gericht op de instandhouding van de door de provincie aangewezen vaarwegen, en bevat geen zaken waaromtrent is voorzien in de Svw en het Babs. Wel zijn hierin enkele aanvullende bepalingen opgenomen, zoals over de vaststelling van openingstijden van bruggen en sluisen.

Nr. 42 (aanwijzing toezichtsambtenaren)

Het dagelijks bestuur is bevoegd tot het aanwijzen van ambtenaren die belast zijn met de opsporing van bij keur of provinciale verordening strafbaar gestelde feiten (art. 85, eerste lid Wsw). Voor het overige geschiedt de aanwijzing van opsporingsambtenaren niet door het hoogheemraadschap, maar op grond van het Besluit buitengewoon opsporingsambtenaar Bij het hoogheemraadschap is een beperkt aantal functionarissen belast met opsporingstaken (de zg. bijzondere opsporingsambtenaren). Veel meer functionarissen zijn belast met toezicht.

Toezichthouders zijn personen belast met het houden van toezicht op de naleving van wettelijke voorschriften (art. 5:11 Awb). De Awb bevat een algemene regeling omtrent de aanwijzing van toezichthouders en hun bevoegdheden. De Awb bevat echter zelf niet de bevoegdheid tot het aanwijzen van toezichthouders. Deze bevoegdheid dient te berusten op de regeling waarop het toezicht betrekking heeft (zie o.m. art. 8.3, vierde lid, Wtw, art. 16 SvoNH, art. 5.2 Keur HHNK 2009).

Volgens de Awb kan het toezicht opgedragen worden aan 'personen'. Dit impliceert dat ook anderen dan eigen ambtenaren met toezichtstaken kunnen worden belast. In de meeste regelingen wordt het toezicht echter opgedragen aan de daartoe aangewezen *ambtenaren*. Om die reden zijn de schouwmeesters, die geen ambtelijke dienstbetrekking hebben, benoemd tot onbezoldigd ambtenaar.

De aanwijzing van toezichthouders kan individueel of categoriaal geschieden. Inmiddels heeft reeds een categoriale aanwijzing van toezichthouders door het dagelijks bestuur plaatsgevonden. Hierdoor zal veelvuldige actualisering van de aanwijzing niet nodig zijn. Niettemin is de bevoegdheid tot aanwijzing van toezichthouders en opsporingsambtenaren vanwege het routinematige karakter daarvan gemandateerd.

Nr. 43 (bestuursrechtelijke handhaving)

Hieronder wordt begrepen de handhaving met bestuursrechtelijke middelen (bestuursdwang, dwangsom), dit in tegenstelling tot de strafrechtelijke handhaving (schikking, boete e.d.). Het hoogheemraadschap is hiertoe bevoegd op grond van art. 61 Wsw en art. 8.1 en 8.7 Wtw. De bevoegdheid tot toepassen van bestuursdwang brengt met zich mee de bevoegdheid tot het opleggen van dwangsommen (art. 5:32 Awb).

Bestuursdwang wordt algemeen beschouwd als het meest geschikte middel een overtreding op kosten van de overtreder ongedaan te maken. Tegengaan van nieuwe overtredingen of voorkomen van onomkeerbare schade door overtredingen kan veelal het beste bereikt worden door dwangsommen. Per geval zal moeten worden bekeken welk middel het meest effectief is. Indien hiervoor beleid is vastgesteld zullen de gemandateerden daarmee rekening moeten houden.

De bevoegdheid tot het toepassen van bestuursdwang wordt uitgeoefend door het dagelijks bestuur (art. 61, tweede lid Wsw). Bij calamiteiten is echter ook de dijkgraaf bevoegd (art. 61,

derde lid Wsw). De Awb geeft nadere regels voor uitoefening van bestuursdwang (art. 5:21 e.v. Awb) en voor het opleggen van dwangsommen (art. 5:32 e.v. Awb).

Vanwege het relatief grote aantal gevallen van bestuursrechtelijke handhaving en het veelal routinematige karakter daarvan is het gewenst de bevoegdheid hiertoe te mandateren.

Nr. 44 (opleggen gedoogplichten)

Met de komst van de Wtw zijn de zogenoemde gedoog- en duldplichten niet langer geregeld in keuren en verordeningen, maar in de wet zelf (art. 5.20 t/m 5.27 Wtw). Nieuw daarbij is dat sommige gedoogplichten niet langer gelden op grond van de wet, maar bij beschikking moeten worden opgelegd. Dit geldt b.v. voor het verrichten van onderzoeken op grond van derden en de aanleg of wijziging van waterstaatswerken, waarvoor gronden van derden moeten worden betreden (art. 5.21 en 5.24 Wtw). Voor het opleggen van gedoogplichten gelden bijzondere procedurele verplichtingen, zoals het inachtnemen van een termijn van twee weken tussen de beschikking en de uitoefening van de bevoegdheid.

Om praktische redenen is het gewenst de bevoegdheid tot het afgeven van beschikkingen tot het opleggen van gedoogplichten te mandateren.

Nr. 45 (verzekeringen)

Het verzekeringsbeheer bij het hoogheemraadschap geschiedt door de cluster Administratie & Beheer van de afdeling FCB. Om een centrale en gecoördineerde taakuitoefening te waarborgen is de bevoegdheid tot het aangaan van verzekeringsovereenkomsten uitsluitend opgedragen aan het hoofd van dat cluster. De uitoefening van die bevoegdheid dient vanzelfsprekend te geschieden binnen vastgestelde beleidskaders, zoals het verzekeringsbeleid en het inkoop- of aanbestedingsbeleid.

Nr. 46 (algemeen uitvoeringsmandaat)

Naast de (beslissings)mandaten vermeld onder de voorgaande nummers is hier een algemeen mandaat opgenomen voor beleidsproducthouders, beheerproducthouders en budgethouders ingevolge de systematiek van het Beleids- en Beheerproces (BBP). Het BBP vormt uitgangspunt voor de bedrijfsvoering bij het hoogheemraadschap, wat inhoudt dat de product- en budgethouders verantwoordelijk zijn voor de realisatie van de hun toegewezen producten c.q. budgetten. Dit brengt met zich mee dat zij ook de mogelijkheid moeten hebben tal van – min of meer routinematige – uitvoeringsbeslissingen te nemen, die samenhangen met de uitoefening van hun taak. Een aantal daarvan zijn genoemd, maar de opsomming is niet uitputtend bedoeld. Strekking van het mandaat is dat product- en budgethouders alle routinematige beslissingen kunnen nemen die liggen in de sfeer van hun normale taakuitoefening, niet op grond van de mandaatregeling aan andere functionarissen zijn opgedragen, en vallen binnen hun budgettaire bevoegdheden op grond van de daarvoor vastgestelde regels.
